

מועד קטן יז. (שורה 8) עד יז: (4 שורות מלמטה)

ביאורים

התנגשות בין שבת לאבלות: כשאבלות חלה בשבת, השבת **לא מבטלת** את האבלות אבל היא **נחשבת** בכלל ימי האבלות (עולה למניין שבעה ושלושים).
התנגשות בין יו"ט לאבלות: כשאבלות מתחילה לפני יו"ט, היו"ט **מבטל** את האבלות אבל כשהאבלות מתחילה בתוך יו"ט האבלות לא נדחת ואף ימי החג **לא נחשבים** בכלל ימי האבלות (ולכן מתחילים לספור שבעה ושלושים רק בצאת החג).

יש שהבינו שדין זה של ילבש שחורים אמור לעזור לאדם להתמודד עם יצרו (עד שילבש שחורים וילך למקום שילך הוא יתעשת ויתפוס את עצמו)

1. תורה איננה חכמה בלבד - לכן אין ללומדה ממי שאינו צדיק.
2. אדם שחוטא (לא עלינו) - ידאג להמעיט ככל האפשר את השפעתו על הסביבה (ילבש שחורים וכו')
3. אין להכות בן גדול (הדבר לא יועיל ורק עלול להזיק - שהבן יכה חזרה את אביו).

נידוי

אם אב בית הדין חזר וסרח:
תקנת אושא: מנדין אותו, מפני חילול השם.
ריש לקיש: לא מנדין.

- לא מנדין אב בית דין אלא אומרים לו להישאר בבית.
- יש להזהר מלנדות ת"ח (מ"ז קודם שנידה ת"ח היה מנדה את עצמו, ר"פ לא נידה מעולם ת"ח)
- אדם שלא יודע מי נידהו - ילך לנשיא שיתיר נידויו.
- אחרי שהנידוי הוסר: **אבוה דשמואל:** נשאר רושם מהנידוי.
- **ריש לקיש:** לא נשאר רושם.
- **שמתא (נידוי):** רב: מלשון מיתה.
- **שמואל:** מלשון שממה.

ציטוט מהמשנה

מותר לגלח במועד ל:

- מי שכלתה נזירותו במועד.
- מצורע שעלה מטומאתו במועד.

ברייתא:

אף אם כלתה הנזירות והמצורע עלה מטומאתו לפני המועד - מותר. [כדי שלא ישוהו להקריב את קרבנותיהם עד לאחר הרגל]

מתי הרגל מבטל את השלושים - ומתי אבל רשאי להתגלח?

כשהשבעה מסתיימת בערב החג:

אבא שאול: השלושים מתבטלים (ויתגלח לפני החג)

חכמים: השלושים לא מתבטלים (ואסור להתגלח לפני החג)

כשהשבעה מסתיימת יום לפני ערב החג:

השלושים מתבטלים (ויתגלח לפני החג)

כשערב החג חל בשבת:

יתגלח לפני החג בערב שבת - ביום השביעי לאבלות (שהרי הרגל ביטל את השלושים ומקצת היום ככולו)

כשערב החג חל בשבת:

אבא שאול: יתגלח בחוה"מ - כיוון שהרגל ביטל את השלושים, ולא יכל להתגלח לפני הרגל.

חכמים: לא יתגלח כלל - כיוון שהרגל לא מבטל את השלושים.

האם כהן רשאי לגלח במועד?

הסתיימה משמרתו לפני הרגל:
לא רשאי לגלח (היה עליו להתגלח בערב החג).

הסתיימה משמרתו ברגל:
משנתנו: לא רשאי לגלח. (לכל המשמרות יש חלק ברגל ולכן למעשה לא נסתיימה משמרתו, ולכן אסור לו לגלח כדין אנשי משמר!)
ברייתא: רשאי לגלח. (כי את עיקר משמרתו סיים)

אלו שהתירו להם לגלח במועד – מה דינם באבלות?

באבלות אחת: אסור להם לגלח.

תכפוהו אבליו (ח"ו): מותר להם לגלח אפילו במספריים.

אדם רגיל שתכפוהו אבליו מותר לו לגלח רק בתער.